

Sygn. akt IACz 2323/15

POSTANOWIENIE

Dnia 17 grudnia 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie, Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSA Grzegorz Krężolek

Sędziowie: SA Sławomir Jamróg

SO (del.) Beata Kurdziel (sprawozdawca)
po rozpoznaniu w dniu 17 grudnia 2015 r. w Krakowie
na posiedzeniu niejawnym
sprawy z powództwa G. D.
przeciwko P. D.

orozwód

na skutek zażalenia pozwanego P. D. na postanowienie Sądu Okręgowego w Nowym Sączu z dnia 16 października 2015r., sygn. akt I C 1035/15
postanawia:
oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Nowym Sączu postanowieniem wydanym dnia 16 października 2015 roku w sprawie z powództwa G. D. przeciwko P. D. o rozwód, udzielił zabezpieczenia na czas trwania postępowania o rozwód w ten sposób, że zobowiązał pozwanego P. D. do przyczyniania się do zaspakajania potrzeb małoletniej córki strony J. D. urodzonej (...) kwotą po 500 zł miesięcznie, płatną z góry do dziesiątego dnia każdego następującego po sobie miesiąca do rąk matki dziecka G. D. z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia płatności którejkolwiek z rat.

W uzasadnieniu postanowienia Sąd Okręgowy wskazał, że w pozwie rozwodowym, uzupełnionym pismem z dnia 7 października 2015 roku, powódka wniosła o udzielenie zabezpieczenia na czas trwania postępowania poprzez zobowiązanie pozwanego do przyczynienia się do zaspokojenia potrzeb małoletniego dziecka stron kwotą po 500 zł miesięcznie. Na uzasadnienie wniosku powódka wskazała, że od 15 sierpnia 2015 roku ze względu na agresję męża nie mieszka w pozwanym, przy czym schronienia powódce udzieliła siostra. Powódka dokłada się do kosztów rachunków kwotą 100 zł miesięcznie, natomiast miesięczne koszty utrzymania dziecka powódka wyliczyła na kwotę 990 zł, na którą składa się: wyżywienie 400 zł, ubranie 100 zł, wydatki szkolne 60 zł, środki higieny 50 zł, witaminy 30 zł, zajęcia na basenie karnet wraz z lekcjami pływania 200 zł, koszty utrzymania mieszkania 50 zł, rozrywka i wypoczynek letni i zimowy 100 złotych. Nadto powódka wskazała, że będzie musiała ponieść wydatki związane z uroczystościami pierwszej komunii dziecka. Powódka pobiera wynagrodzenie w kwocie 1750 zł brutto i spłaca kredyt w kwocie 600 zł miesięcznie. Pozwany pracuje jako kierowca z wynagrodzeniem 2300 zł.

Sąd I instancji wskazał, że w sprawie o rozwód, obejmującej m.in. rozstrzygnięcie w

zakresie alimentów, jak stanowi art. 753 k.p.c., podstawą zabezpieczenia jest jedynie uprawdopodobnienie istnienia roszczenia, przy czym samo zabezpieczenie może polegać na zobowiązaniu obowiązanej do zapłaty jednorazowo lub okresowo określonych sum pieniężnych. Stosownie do treści art. 27 k.r.o., oboje małżonkowie obowiązani są, każdy według swych sił oraz możliwości zarobkowych i majątkowych, przyczynić się do

zaspakajania potrzeb rodziny, którą przez swój związek założyli, przy czym ustanie wspólnego pożycia nie uchyla przewidzianych w art. 27 k.r.o. obowiązków w odniesieniu do rodziny, którą tworzą dzieci w pozostałym z nimi małżonkiem. Przesłanką obowiązku alimentacyjnego rodziców względem dziecka jest niezdolność dziecka do samodzielnego utrzymania (art. 133 § 1 k.r.o.), przy czym zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka może polegać także w całości lub w części na osobistych staraniach o jego utrzymanie lub wychowanie (art. 45 k.r.o.). Z twierdzeń powódki wynika, że pozwany przekazuje na utrzymanie dziecka kwoty 300 zł miesięcznie, które nie wystarczają na zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb dziecka, stąd sąd uznał za zasadny wniosek powódki o udzielenie zabezpieczenia kosztów utrzymania wspólnego małoletniego dziecka na czas trwania postępowania rozwodowego. Ustalając wysokość kwoty, jaką powód winien partycypować w kosztach utrzymania dziecka, Sąd wziął pod uwagę jego wiek i usprawiedliwione potrzeby, które obejmują wydatki związane z wyżywieniem, zakupem odzieży, środków higieny, wydatkami na szkołę, kosztami rozrywki, dodatkowymi zainteresowaniami czy partycypacją w kosztach utrzymania domu. Zdaniem Sądu żądana kwota zabezpieczenia na rzecz małoletniego dziecka w wieku ośmiu lat nie jest zawyżona

i uwzględnia miesięczne usprawiedliwione potrzeby małoletniego dziecka w tym wieku, które wynoszą w granicach 900 zł. W sytuacji, gdy to powódka wykonuje obowiązek alimentacyjny w postaci osobistych starań o wychowanie i utrzymanie dziecka, pozwany winien wyższym stopniu finansować potrzeby dziecka. Sąd miał także na uwadze, że istotą instytucji zabezpieczenia kosztów utrzymania jest tymczasowe zapewnienie środków materialnych członkom rodziny na czas trwającego procesu, a szczegółowa analiza sytuacji majątkowej stron będzie przedmiotem postępowania dowodowego i w toku postępowania sąd oceni rzeczywiste potrzeby małoletniego.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł pozwany P. D., zaskarżając go co do zasądzonej kwoty alimentów powyżej 400 złotych i zarzucając błąd w ustaleniach faktycznych polegający na niesłusznym przyjęciu, iż miesięczny koszt utrzymania liczącej 8 lat małoletniej wynosi w granicach 900 zł, w sytuacji, gdy w ocenie pozwanego koszt utrzymania dziecka w tym wieku nie przekracza kwoty 700 zł miesięcznie oraz naruszenie przepisów postępowania, a to art. 753 § 1 zd. 2 k.p.c. mające istotny wpływ na wynik sprawy polegające na przyjęciu, iż powódka uprawdopodobniła wysokość środków

koniecznych do zaspokojenia potrzeb małoletniej podczas, gdy powódka uprawdopodobniła wyłącznie niektóre wydatki i ich wysokość.

W oparciu o powyższe zarzuty pozwany wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez udzielenie zabezpieczenia na czas trwania procesu na kwotę 400 zł miesięcznie, względnie o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. W uzasadnieniu zażalenia pozwany wskazał, że w żadnym wypadku nie uchyła się od obowiązku alimentacyjnego wobec córki, jednak okoliczności podawane w rozpoznawanym przez sąd wniosku o zabezpieczenie, w jego ocenie są wątpliwe, bowiem

nie zostały uprawdopodobnione. W szczególności, powódka nie przedłożyła wydatków ponoszonych na lekcje pływania, które mają wynosi 150 zł, przedkładając jedynie karnet na basen na kwotę 50 zł. Pozwany nie zgadza się również z kosztami, jakie miałyby ponosić powódka na wydatki szkolne. Powódka nie zakupiła książek dla małoletniej do szkoły, bowiem książki drugoklasiści otrzymali bezpłatnie. Nie jest możliwe, aby na ubezpieczenie, wycieczki oraz wyprawkę szkolną wydać ponad 720 zł, bowiem w ubiegłym roku, gdy córka szła do pierwszej klasy, koszty te były znacznie niższe. Pozwany zakwestionował także wysokość wydatków wskazanych przez powódkę na rozrywkę i organizację wypoczynku małoletniej, nadto wydatków na środki higieny.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie pozwanego nie zasługiwało na uwzględnienie. Zgodnie z dyspozycją art. 133 § 1 k.r.o. rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie się utrzymać samodzielnie. Obowiązek alimentacyjny obciąża oboje rodziców, przy czym zakres jego zależy od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego oraz od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego (art. 135 k.r.o.). Polega on na dostarczaniu środków utrzymania, a w razie potrzeby także środków wychowania. Usprawiedliwione potrzeby uprawnionego są to potrzeby, których zaspokojenie zapewni mu - odpowiedni do jego wieku i uzdolnień - prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy.

Stanowisko Sądu Okręgowego, zgodnie z którym usprawiedliwione potrzeby małoletniej córki stron wynoszą w granicach 900zł, jest w pełni prawidłowe. Wbrew zarzutom podniesionym w zażaleniu brak jakichkolwiek podstaw do zakwestionowania twierdzeń powódki dotyczących wysokości wydatków ponoszonych na środki czystości przeznaczone dla dziecka. Kwota 50 zł obejmuje przecież nie tylko środki osobistej higieny, ale także

detergenty, zużywane w celu zapewnienia czystości mieszkania, w którym dziecko przebywa oraz rzeczy, z których korzysta. Nie budzi wątpliwości zasadność wyliczenia kwoty przeznaczonej na organizację rozrywki i wypoczynku małoletniej. Zaznaczyć należy, że koszty te nie są wygórowane, bowiem zamykają się kwotą 1200 zł rocznie. Przy uwzględnieniu konieczności zapewnienia dziecku wyjazdu wakacyjnego (zimowego i letniego) koszty te zostały ustalone na minimalnym poziomie. Odnośnie wydatków związanych z nauczaniem dziecka zauważyć należy, że oprócz podręczników konieczny jest zakup innych pomocy szkolnych (długopisy, kredki, bloki rysunkowe itp) oraz ponoszenia innych wydatków związanych z nauką w szkole, które jak wskazuje doświadczenie życiowe rodzic zobowiązany jest ponosić (np. ubezpieczenie, wydatki na komitet rodzicielski, ewentualne wycieczki szkolne). Z treści zażalenia wynika, że pozwany zakwestionował także wysokość kosztów nauki pływania córki. W związku z przedłożeniem do akt karnetu, fakt uczęszczania dziecka na basen nie budzi wątpliwości. Oczywistym jest, że podczas pobytu na pływalni dziecko musi pozostawać pod opieką dorosłej osoby, a zatem brak podstaw do podważania twierdzeń powódki, że karnet na basen związany jest z pobieraniem lekcji pływania. Wskazany we wniosku o zabezpieczenie koszt 30 zł za jedną lekcję jest kosztem powszechnie znanym z tego typu zajęciami.

Wobec powyższego, uwzględniając usprawiedliwione potrzeby małoletniej oraz wysokość miesięcznych zarobków pozwanego i jego wydatki, postanowienie zobowiązujące pozwanego do przyczyniania się na czas trwania procesu o rozwód do zaspokojenia potrzeb małoletniej córki w kwocie 500zł miesięcznie uznać należy za prawidłowe, co skutkowało oddaleniem zażalenia na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397§2 k.p.c.